

[Ministeren for handel, industri og søfart.] det er de helt pinligt nøjagtige definitioner, vi arbejder med. Men med denne eneste lille ændring er det forslag, der nu er vedtaget i folketinget, altså ganske enslydende med det, der i sin tid blev vedtaget her i landstinget.

Det lykkedes ikke i folketinget at samle alle partierne om forslagens vedtagelse, noget, der i og for sig har undret mig. Efter min mening er dette lovforslag om mål og vægt af en helt igennem saglig og rent teknisk karakter, og der skulle i og for sig ikke i denne forbindelse kunne rejses problemer, der behøvede at dele partierne. Det er imidlertid mit håb, at den vedtagelse, landstinget i forrige samling lod dette lovforslag blive til del, efter en hurtig og velvillig behandling vil blive gentaget.

Henry Hansen: Det er jo en gammel kending, der her vender tilbage til landstinget, og hvis det går på samme måde som sidst, er der jo al sandsynlighed for, at den højtærede handelsminister får sit ønske om en hurtig behandling opfyldt.

Jeg mener, vi gav lovforslaget en god og grundig behandling i sidste samling, da vi behandlede det, og det lykkedes da også her at få lovforslaget vedtaget enstemmigt, i alt fald stemte ingen imod. Man kan sige, at det på det nærmeste er et uændret lovforslag, der kommer tilbage, og det bestyrker jo også troen på, at det er et godt arbejde, vi har gjort i sidste samling. Den lille forskel, der er, vil jeg ikke tro kan skabe nogen konflikt mellem de to ting. I alt fald er vi fra mit partis side rede til at godkende forskellen.

Jeg anbefaler lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Moesgaard: Det foreliggende lovforslag er jo en ganganger, som vi i fjor vedtog her i tinget. Vi har nu fået det tilbage fra det andet høje ting, som imidlertid ikke har ændret noget nævneværdigt i forslaget.

Mine betæneligheder med hensyn til kalkulationerne er de samme i år som i fjor. Jeg stoler ikke på kalkulationen, jeg tror, at udgiften vil blive betydelig større end anslået. Nu skal ikke alene vægtene hos de butikshandlende, men også vægtene hos grossister, på lagre, fabrikker, mejerier og slagterier samt vognvægte m. m. under kontrol, og det er helt rigtigt, at det sker, men det kan ikke gøres gratis. Det hjælper naturligvis noget på omkostningerne, når justervæsenet ikke

regner med lønninger til politiet, som skal gøre arbejdet. Man siger, at de er ansat i forvejen. Det er naturligvis meget rigtigt, men på den måde kan vi i alt fald ikke kalkulere i det private erhverv. Og trods det, at man ikke regner med disse lønninger, bliver der jo alligevel adskillige udgifter, når kontrollen skal gennemføres med fast eftersyn hvert fjerde år i stedet for som hidtil ved stikprøver, hvad jeg ville foretrække. Der skal bruges biler til disse kontrolører, for de kan ikke gå rundt med deres kontrolvægte og kontrolapparater, de er nødt til at have en bil at køre i, disse hold på hver 2 mand, så der bliver tale om anskaffelse af adskillige biler, og det skal selvfølgelig være dollargrin, de kan jo ikke godt køre i andre biler. (*Afbrydelse*). Ja, det er da almindelig kendt, at det er dollargrin, der bliver brugt. Men selvom nu udgifterne bliver større end anslået, ser jeg sådan på sagen, at det er af stor betydning, at vægt og mål er så nøjagtige som muligt, og så må vi tage disse udgifter med. Her kan det ikke nytte at spare, hvis det går ud over nøjagtigheden.

Jeg vil dog ikke gerne gå med til, at afgifterne forhøjes på disse efterreguleringer eller på justeringen af lodder. Jeg synes, butikshandelen i hvert fald har tilstrækkelige udgifter i forvejen. Jeg hørte nok i det andet høje ting et medlem udtale sig om denne forhøjelse, men han var ganske vist også apoteker. Jeg vil samtidig henstille, at disse kontrolører optræder som vejledere overfor de handlende — ja, selvfølgelig ikke overfor dem, der bevidst gør sig skyldig i unøjagtigheder. Jeg har set en købmand blive noteret, fordi han havde et gammelt pundlod hængende som kontravægt på sin dør. Politiet holdt nemlig på, at der ikke må findes gamle lodder i lokalerne. Jeg blev derfor meget forbavset, da jeg forleden var nede i justitsministeriet i et ærinde og dér så et helt regiment af lodder stå på gulvet — der var mindst ca. 20, og det var alle gamle pundlodder. Jeg sagde til betjenten: Hvad er det, bruger De gamle pundlodder her i justitsministeriet? Ja, sagde han, men de er ikke til at sælge efter, de er kun til at veje vore pakker på. Når de handlende ikke må have dem stående i deres lokaler, så var det rimeligt, om justitsministeriet foregik andre med et godt eksempel og i hvert fald ikke havde et helt sortiment af gamle lodder stående i kontoret. Jeg vil henstille til justitsministeren at få udskiftet disse lodder. De er selvfølgelig ikke fra den nuværende justitsministers tid, det ligger nok langt